

SÈRIE 1**L'exercici 1 és comú a les dues opcions****Exercici 1 (5 punts)**

Tot i que la versió correcta del text pot adoptar formes distintes, donem la següent com a pauta orientativa:

“Dido va construir una pira ingent a la part més elevada de la ciutat i, una vegada acomplerts els diferents ritus i sacrificada una gran quantitat de víctimes, hi va pujar. Va treure el punyal que havia dut sota els vestits i s’hi va precipitar al damunt. Els ciutadans van emportar-se la reina morta amb planys públics i una gran tristesa i, mentre Cartago va romandre dempeus, la varen venerar amb altars i temples”.

OPCIÓ A:**Exercici 2 (1 punt)**

Caesis concorda amb *hostiis* i l’estructura es coneix amb el nom de participi no concertat o ablatiu absolut.

Exercici 3 (2 punts)

1b – 2d – 3a – 4b

Exercici 4 (2 punts)

El següent redactat és un simple model orientatiu.

“*L’Art d’estimar* és un poema que tracta de l’art d’enamorar, l’objectiu del qual és introduir lectors i lectores en les tècniques de la seducció mútua. S’estructura en tres llibres, d’acord amb el destinatari a qui va adreçat i l’objectiu que pretén: el primer va dirigit als homes i els explica les tècniques per seduir les dones; el segon, adreçat també als homes, tracta de com conservar l’amor de la noia, una vegada ha estat seduïda; el tercer, en canvi, s’adreça a les noies i els explica alhora les tècniques de seducció femenina i com mantenir l’amor dels homes.

El poema d’Ovidi es considera un poema a cavall entre el gènere elegíac i el gènere didàctic. Així, per una banda, s’insereix plenament en el primer gènere, ja que formalment està escrit en díctics elegíacs i argumentalment tracta el tema de l’amor. Per una altra, es considera un poema didàctic perquè l’autor es proposa ensinistrar el lector o lectora en una matèria determinada. Ovidi va escriure altres poemes específicament elegíacs com ara *Les Heroides*, *Les tristes* o *Les pòntiques* i també poemes amb un marcat to didàctic com ara *Els remeis a l’amor*, *Cosmètics per a la cara*, els *Fastos* i *Les Metamorfosis*, escrit en hexàmetres.

L’examinand haurà d’haver esmentat algun dels episodis mitològics relatats per Ovidi al llarg de la seva obra (p.e., *Dèdal i Ícar*, *Els amors de Pasífae i el toro*, *Ulisses i Calipso*, etc.)”.

OPCIÓ B:**Exercici 2 (1 punt)**

Cultrum és objecte directe d'*exseruit* i *quem* ho és de *gesserat*.

Exercici 3 (2 punts)

1b – 2a – 3d – 4a

Exercici 4 (2 punts)

El següent redactat és un simple model orientatiu.

“La ciutat de Mèrida fou fundada per l'emperador August l'any 25 aC, com un punt neuràlgic de comunicació; això és, exercia un millor control de la via que unia les terres del sud peninsular amb sortida al mar amb les zones del nord i el nord-oest i facilitava l'accés ràpid al Guadalquivir i, per tant, a la Mediterrània. Fou anomenada *Colonia Augusta Emerita* i va arribar a ser capital de la província de Lusitània. Va tenir l'estatut de colònia amb un clar primer component militar (el seu poblament inicial foren soldats veterans) i un caràcter propagandístic sobre el territori. La ciutat, que ocupava una extensió d'unes 80 hectàrees, s'estructura dins d'un perímetre emmurallat amb torres semicirculars situades a intervals regulars; té quatre portes principals als extrems del *cardo maximus* i del *decumanus maximus*; els carrers presenten una quadrícula ortogonal –com tota ciutat de nova planta- sota la qual es va construir el clavegueram; comptava amb dos fòrums (el provincial i el municipal). En el fòrum provincial hi havia un temple dedicat al culte imperial (conegut popularment com a “Temple de Diana”). També va comptar amb els tres edificis d'espectacles propis d'una gran capital –el teatre i l'amfiteatre, construïts intramurs aprofitant els talussos del terreny per ubicar-hi les graderies- i el circ –situat fora muralles, a causa de la seva magnitud. Per assegurar el subministrament d'aigua a la ciutat es van construir tres aqüeductes i un embassament als encontorns.

Dins el clos emmurallat Mèrida conserva restes del teatre, de l'amfiteatre i d'un temple, de diverses cases senyoriales, d'un arc d'accés al fòrum provincial (conegut popularment com a “Arc de Trajà”) i de les muralles; fora hi ha restes del circ, dels tres aqüeductes, de necròpolis i del pont sobre el riu Guadiana”.